

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπὸς ἡ ὁίς, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλιμόνος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΗΤΗΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

Διατί τὰ ἄνθη, οἱ ἵπποις, αἱ ζητωκραυγαί, τὰ μάσκουλα και ἡ ἐν Ζακύνθῳ ἀπαγωγή (ἀνάρπαστος δὲ ἐγένετο, λέγει τὸ τηλεγράφημα) τοῦ κ. Δεληγιάννη ; Διατί ; — Διότι. Οὕτω τὸ θέλει ὁ ἀνθοβολούμενος ; οὕτω τὸ θέλουν οἱ ἀνθοβολούντες. Βίμεθα εἰς τὸν μῆνα τῶν ἀνθῶν. Ἄν θέλωμεν, δυνάμεθα ὅλοι νὰ καλυφθῶμεν ἀπὸ ρόδα, και πάλιν νὰ περισσεύουν, ὥστε νὰ στεφανωθῇ και ὅλον τὸ βασιλεῖον τῶν ὄνων. Κυρίως ἂν θέλετε τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀναδέουσιν οἱ ἵπποκόμοι ἄνθη εἰς τοὺς ἵππους και τοὺς ὄνους, ἀπολύοντες αὐτοὺς εἰς εὐθαλὲς γρασιδί, ὅπου νομίζομεν τελοῦσι και τοὺς γάμους τῶν τὰ τετράποδα αὐτά. Ἐδοξε τοῖς δεληγιαννικοῖς και τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν νὰ πιάσουν τὸν Μᾶν πρό τῆς πρωτομαγιάς. Τίς δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ; Ἄλλὰ θὰ εἴπητε μᾶς παρενοχλοῦν τώρα τόσας ἡμέρας κάθε πρωὶ μετὰ τὰ τηλεγραφήματα τῶν Ὁρώων, τῶν Μεντσελοπούλων και τῶν Μελισσιῶν. Τί νὰ γίνῃ, θὰ τὸ ὑποφέρωμεν και τοῦτο. Ἀκόμη μάλιστα θὰ ὑποφέρωμεν και ἄλλα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μὴ νομίζετε ὅτι θὰ μένουν εἰς τὸν Πύργον ἢ εἰς τὴν Ζάκυνθον ; ἐπὶ τέλους θέλουν και νὰ φάνε ; θὰ ἐπιστρέψουν λοιπὸν εἰς τὰς οἰκίας τῶν ; και καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας θὰ ἔχωμεν τὰς αὐτὰς σκηνὰς και ἐν Πειραιεῖ. Ὅ,τι ἔκαμεν ὁ κ. Κρεστιέντης τοῦ ἀρχηγοῦ του ἐν Πύργῳ, και ὁ Ρώμας ἐν Ζακύνθῳ και ὁ Κοντογούρης ἐν Πάτραις, δὲν θὰ κάμῃ ὁ Ζυγομαλάς ἐν Πειραιεῖ ; Εἶνε δύσκολον νὰ συναθροίσῃ μερικοὺς δυσηρεστημένους καπνοπώλας, οἰνοπώλας και ἄλλα δικὰ του παιδιὰ, τὰ ὁποῖα νὰ ζητωκραυγάσουν τὸν Δεληγιάννην ἐπανερχόμενον ; Εἶνε δύσκολον και αὐτὸς ὁ κ. Ροντήρης νὰ καταβῇ με κανένα μαγιατικὸν στέφανον σ' τὸ χέρι ; Εἶνε δύσκολον και ὁ κ. Δεληγιάννης, ἀπὸ τοῦ Μαύτα νὰ προσφωνήσῃ τὰ πλήθη ;

* *

Πῶς ἐξέπεσαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ τιμιώτερα, τὰ πνευματικώτερα, τὰ ἀνθρωπινώτερα ; Ὅ,τι ἔκαμαν ἄλλοτε, εἰς τὰ χρώματα αὐτά, τοῦ Περικλέους ἢ τοῦ Βρασιῶνα μεγαλοουργούντων ἢ θαυματουργούντων, κάμνουν τώρα ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρωμάτων εἰς τὸν

Δεληγιάννην φλυαροῦντα ; Ὅ,τι ἄλλος λαὸς δὲν ἔκαμεν εἰς τὸν Γαμβέτταν, τὸν Παλμερστῶνα, τὸν Καβούρ, τὸν Βίσμαρκ, δοξάσαντας και μεγαλύνοντας τὰς πατρίδας τῶν, κάμνουν εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην οἱ Ἕλληνές μας, μόνον διότι διενόηθη νὰ σκεφθῇ ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνδρας ἐν Ἑλλάδι ! Και ὁποῖα χυδαιότης εἰς τὴν ἐπίνοιαν ; ὁποῖα χυδαιότης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ! Τίποτε ἀυθόρμητον ; ὅλα παρασκευασμένα ! Ὁ Πύργος χειροκροτεῖ τὸν Δεληγιάννην, διότι τὸ θέλει ὁ Κρεστιέντης. Ἄν δὲν τὸ ἤθελεν ὁ Αὐγερινός, ὁ Δεληγιάννης δὲ νπροχωροῦσε εἰς τὴν πόλιν. Αἱ Πάτραις ζητωκραυγάζουν ὑπὲρ Δεληγιάννη ; ἂν δὲν τὸ ἤθελε ὁ Ρούφος, αἱ Πάτραις θὰ ἐλεμονοκόπουν τὸν Δεληγιάννην. Ἴδου ἡ σημασία τῶν διαδηλώσεων, τῶν ἀνθοβολιῶν. Μέχρι τοῦδε αἱ περιοδαὶ εἶχον ἄλλαι λόγους ὑγείας, ἄλλαι λόγους περιγητικούς, ἄλλαι λόγους ἐπιστημονικούς. Ἄλλὰ ; περιοδεῖω διὰ νὰ με ράνουν ἄνθη, περιοδεῖω διὰ νὰ με φωνάζουν ζήτω, αὐτὰ εἶναι πρωτοτύπου κωμικότητος τὰ ὁποῖα μόνος ὁ Δεληγιάννης, ὃν μαστίζει ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τὸ γελοῖον ; τρέχων κατόπιν του ὡς Μεριστοφιλῆς, ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ. Και δὲν περιορίζεται ἐδῶ μόνον τὸ γελοῖον ; ἐκτείνεται βαθύτερον ; ἐὰν ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον σκοπὸς εἶναι ράντισμα με βογαρινία ἢ χαμομήλια, με παπαρουνες ἢ μαρουλόφυλλα, ὁ πραγματικὸς σκοπὸς εἶναι ἄλλος ; ὁ πραγματικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ διὰ τοιούτων μέσων ἐπίδειξις ἀρχηγίας ἀντιπολιτευσεως. Και ἐδῶ ἐνθυμούμεθα τὰς μεσαιωνικὰς παρηγύρεις τῶν τρελλῶν, οἵτινες συνερχόμενοι εἰς τὰς μητροπόλεις ἐξέλεγον δῆθεν ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀρχιεπίσκοπον ἢ πάπαν, ἢ χειροτονία του δὲ ἐγένετο ἐν μέσῳ κωμικωτάτων σκηνῶν, προχειριζομένων και ἄλλων εἰς κληρικούς με προσωπεῖα, με στολὰς τοῦ θεάτρου, μετεμφιεσμένας εἰς γυναῖκας, και παρηκολούθουν χοροὶ, ἄσματα, χαρτοπαίγνια, φιλήματα, γυναικοδουλιές και τὰ τοιαῦτα. Τὸ νόστιμον δὲ ἦτο ὅτι εἰς τὰς παραφῶδίας αὐτὰς ἐλάμβαναν μέρος και οἱ ἀληθινοὶ ἀρχιεπίσκοποι, διότι ἐθεώρουν τὸ πρᾶγμα ἀκίνδυνον, διότι ὁ μὴν, καθ' ὃν ἐτελοῦντο ἀπὸ τῶν ρωμαϊκῶν Κρονίων ἠτοπρορωρισμένοι εἰς τὴν ἀκολασίαν. Ὅστε ὑπὸ ταῦτην τὴν ἐποψιν ἠδύνατο και ὁ κ. Τρικούρης, χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε μίαν ψῆφον, νὰ συμπαρίσταται εἰς τὰς τελετὰς αὐτὰς, ζητωκραυγάζων και αὐτὸς και ρίχων μάσκουλα και ραίων ἄνθη τὸν προσφιλεῖ ἀντίπαλον Δεληγιάννην.

Καλιδῶν